

Titulació	Tipus	Curs	Semestre
2500249 Traducció i Interpretació	OB	2	0

Professor de contacte

Nom: Josefina Caball Guerrero

Correu electrònic: Josefa.Caball@uab.cat

Utilització d'idiomes a l'assignatura

Llengua vehicular majoritària: català (cat)

Grup íntegre en anglès: No

Grup íntegre en català: No

Grup íntegre en espanyol: No

Equip docent

Maria Fradera Barceló

Prerequisits

Els estudiants han de poder:

Produir textos generals en llengua catalana i castellana que siguin clars i ben estructurats, amb correcció lingüística.

Objectius

La funció d'aquesta assignatura és delimitar les peculiaritats i els recursos expressius de cada llengua i adquirir una pràctica de traducció de diferents tipus de textos (narratius, descriptius, expositius, argumentatius i instructius) amb diferents graus de complexitat estructural i de variació lingüística (mode, to, camp i estil).

En acabar l'assignatura l'estudiant serà capaç de:

- Demostrar que coneix les peculiaritats i els recursos expressius de cada llengua.
- Aplicar aquests coneixements per traduir textos de diferents tipus i amb diferents graus de complexitat del català al castellà i del castellà al català aplicant les estratègies necessàries.

Competències

- Comprendre textos escrits en llengua A per a poder traduir
- Comprendre textos escrits en un idioma estranger per poder traduir.
- Dominar els principis metodològics que regeixen la traducció.
- Produir textos escrits en llengua A per poder traduir.
- Produir textos escrits en un idioma estranger per poder traduir.
- Resoldre problemes de traducció de diferents camps d'especialització (textos jurídics i financers, científics i tècnics, literaris, audiovisuals, localització).
- Resoldre problemes de traducció de textos no especialitzats.
- Utilitzar els recursos de documentació per poder traduir.

Resultats d'aprenentatge

1. Aplicar coneixements lèxics, morfosintàctics, textuais, retòrics i de variació lingüística: Aplicar coneixements gràfics, lèxics, morfosintàctics, textuais, retòrics i de variació lingüística.
2. Aplicar els recursos de documentació per resoldre problemes de traducció: Aplicar els recursos de documentació per resoldre problemes de traducció de textos no especialitzats.
3. Comprendre la intenció comunicativa i el sentit de textos escrits de diversos àmbits: Comprendre la intenció comunicativa i el sentit de textos escrits no especialitzats de diversos àmbits.
4. Identificar el caràcter textual i dinàmic de l'equivalència traductora: Identificar el caràcter textual i dinàmic de l'equivalència traductora.
5. Identificar els problemes de traducció propis de textos no especialitzats: Identificar els problemes de traducció propis de textos no especialitzats de diferents àmbits.
6. Identificar la traducció com un acte de comunicació adreçat a un destinatari: Identificar la traducció com un acte de comunicació adreçat a un destinatari.
7. Produir textos escrits adequats al context i amb correcció lingüística: Produir textos escrits no especialitzats, adequats al context i amb correcció lingüística.
8. Produir textos escrits de diversos àmbits i amb finalitats comunicatives específiques: Produir textos escrits no especialitzats de diversos àmbits i amb finalitats comunicatives específiques.
9. Resoldre interferències entre les llengües de treball: Resoldre interferències entre les llengües de treball.
10. Trobar la solució traductora que convingui en cada cas: Trobar la solució traductora que convingui en cada cas.

Continguts

- La resolució de dificultats contrastives: diferències de convencions de l'escriptura, lèxiques, morfosintàctiques i textuais.
- La resolució de problemes de traducció de gèneres no especialitzats en llengua estàndard de diferents tipus: narratius, descriptius, expositius, argumentatius i instructius.
- La resolució de problemes de traducció derivats del to textual (vulgar, informal, formal, solemne, etc.).
- La resolució de problemes de traducció derivats del mode textual (escrit per a ser llegit en veu alta, escrit per a ser dit, etc.).
- La resolució de problemes de traducció derivats de l'estil del text (clar/obscur, concís/ampul·lós, rígid i arcaic/natural, etc.).
- La resolució de problemes bàsics de traducció derivats del camp temàtic.
- Ús d'eines de consulta rellevants per a la traducció de textos no especialitzats.

Els continguts de l'assignatura es treballaran a classe de manera pràctica a mesura que es vagin corregint les traduccions dels textos del dossier de curs i comentant els problemes que presentin i les possibles solucions. Alhora, es presentarà uns continguts teòrics referits a les interferències entre les dues llengües, que l'alumne haurà d'aplicar a la pràctica, seguint el temari següent:

1.- L'article definit. El neutre castellà o els perills d'una traducció mot a mot: locucions. L'article i els noms propis. L'article i l'infinitiu. L'estalvi d'articles castellà.

2.- Els noms substantius. Transformacions de gènere i de nombre en noms etimològicament emparentats. Repercussions sintàctiques i discursives.

3.- Els adjectius. Adjectius qualificatius variables i invariables. Femenins i plurals incorrectes. Comparatius. Possessius: divergències d'ús en ambdues llengües. Numerals i quantitatius indefinits. Alguns casos de possible confusió: mismo i mateix, demás i demás, varios i varis...

4.- Divergències verbals entre castellà i català: en el semantisme i en l'ús sintàctic dels temps: el futur de subjuntiu castellà; l'imperfet de subjuntiu i el condicional; els temps perifràstics; l'imperfet d'indicatiu en oracions condicionals; el futur, el condicional i el present de subjuntiu en oracions de dubte o de probabilitat; els temps d'obligació; concordança del participi passat; l'infinitiu; el gerundi. L'anteposició castellana dels

verbs. Diferències d'ús i de sentit entre verbs castellans i catalans: ser i estar-ésser, dar-fer, traer i llevar-portar i dur, ir i venir-anar i venir, oír i sentir-oir i sentir. Falsos amics i interferències. Verbs transitivitzats, intransitivitzats, prono-mi-na-litzats i despronominalitzats. Perífrasis verbals.

5.- Els pronoms. Fórmules de tractament: usted-vós i vostè. El sistema dels pronoms febles en català i l'economia discursiva, enfront del sistema castellà. La traducció dels pronoms adverbials en i hi. Un cert ús castellà del reflexiu. Pronoms relatius: que i quien- que, qui i què, el cual, la cual...-el qual, la qual..., lo cual-la qual cosa; usos exclusius de el qual;el relatiu castellà cuyo.

6.- Els adverbis. Adverbis de quantitat. Adverbisde negació. Adjectius adver-bia-lit-zats. Locucions adverbials.

7.- Les preposicions. Vacil·lacions prepositives. L'ús de a/en/amb. De davant d'infi-ni-tiu. Complement regits amb a o de. Fins i fins a. Per i per a. Locucions preposicionals.

8.- Les conjuncions. I i o. Pero i però. La traducció de pues; aunque, todavía, además; nada menos... Locucions conjuntives amb que: correspondències parcials o falses.

9.- El lèxic. Registres i dominis. Les diferents especialitzacions dels ètims llatins i el sorgiment dels falsos amics.

10.- Fraseologia. Locucions i frases fetes.

Metodologia

L'assignatura de Traducció A-A s'estructura en una part teòrica i una part pràctica. La primera comprèn una quantitat de temps i de dedicació no-tòriament inferior a la segona, si bé resulta indispensable per a desenvolupar amb correcció la pràctica traduccional. La primera part de cada classe es dedicarà als continguts teòrics i es reservarà la segona part a les pràctiques de traducció, durant les quals els possibles "models" de traducció aniran sorgint del treball dels alumnes, del comentari i la correcció de les traduccions que hauran d'haver preparat prèviament; ens valdrem, així mateix, de mo-dels ja existents, de tra-duccions de prestigi tant en un sentit com en l'altre, prenent-les -no cal dir-ho- com una solució potencial.

Observacions

1. El compliment del calendari dependrà del ritme de feina i de les necessitats del grup.
2. Els continguts d'aprenentatge -i, en conseqüència, l'avaluació- podran canviar al llarg del semestre si ho consensuen la professora i la majoria dels estudiants que assisteixen regularment a classe.

Activitats formatives

Títol	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
Tipus: Dirigides			
Lliçons magistrals	15	0,6	
Realització d'activitats de traducció	30,5	1,22	
Resolució d'exercicis	7	0,28	
Tipus: Supervisades			
Lectura dirigida	15	0,6	
Tipus: Autònomes			
Ampliació de coneixements	5	0,2	

Cerca de documentació	10	0,4
Preparació de traduccions i treballs	50	2
Preparació d'exercicis	10	0,4

Avaluació

En les proves de traducció es valorarà la capacitat de comprensió del text i dels recursos retòrics que contingui, i la capacitat de reexpressió amb correcció gramatical i amb coherència i cohesió, tenint en compte l'adequació al tipus de text i al to i al registre de l'original. Així mateix, es valorarà la capacitat de solucionar problemes de traducció (referents culturals, dobles sentits, jocs de paraules, connotacions, figures retòriques, expressions lexicalitzades...) i l'aplicació a la pràctica dels aspectes sobre interferències continguts en el temari.

La nota de la prova final en què hi ha dues traduccions (una en cada direcció) és la suma de la nota de les dues traduccions (la de traducció castellà-català i la de català-castellà), però, si l'alumne té una nota inferior a 4 en una de les traduccions, no es farà mitjana i la prova quedarà suspesa.

Les dues proves d'execució de tasques de traducció al llarg del curs són obligatòries.

Es considera un No Presentat quan l'alumne no s'ha presentat al 75% de les activitats avaluables.

Recuperació

Només es pot recuperar nota en el casos següents:

Quan, de manera justificada, l'alumne no s'hagi presentat al 25%-30% de les activitats avaluables;

Quan la nota final, incloent-hi la nota per a la competència clau de l'assignatura, prèvia a l'acta sigui entre un 4 i un 4,9.

En tots dos casos, l'estudiant es presentarà exclusivament a les activitats o proves no presentades o suspeses.

S'exclouen de la recuperació de nota les proves suspeses per còpia o plagi.

En cap cas es podrà recuperar nota mitjançant una prova final equivalent al 100% de la nota.

El treball de recuperació serà personal, per la qual cosa els estudiants hauran de contactar amb el professor en el termini més breu possible després de la publicació de les notes finals.

La informació sobre l'avaluació, el tipus d'activitats d'avaluació i el seu pes sobre l'assignatura és a títol orientatiu. El professor responsable de l'assignatura la concretarà en començar-ne a impartir la docència.

Activitats d'avaluació

Títol	Pes	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
Proves d'execució de tasques de traducció (castellà-català)	35%	2	0,08	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
Proves d'execució de tasques de traducció (català-castellà)	35%	2	0,08	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
Traducció castellà-català i traducció català-castellà	30% (15%	3,5	0,14	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9,

Bibliografia

Diccionaris unilingües

1) Llengua catalana

aa.dd. Diccionari de la llengua catalana. 4a ed. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1998.

Alcover, Antoni M.; Moll, Francesc de B. Diccionari català-valencià-balear. Palma de Mallorca: Moll, 1988.

Coromines, Joan. Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana. Barcelona: Curial, 1980.

Espinal i Farré, M. Teresa. Diccionari de sinònims de frases fetes. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona: Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat: València: Universitat de València, 2004.

Franquesa, Manuel. Diccionari de sinònims. 6a ed. Barcelona: Pòrtic, 1991.

Institut d'Estudis Catalans. Diccionari de la llengua catalana. Barcelona: 1995.

Pey, Santiago. Diccionari de sinònims i antònims. 9a ed. Barcelona Teide, 1986.

Raspall, Joana; Martí, Joan. Diccionari de locucions i frases fetes. Barcelona: Edicions 62, 1984.

Xuriguera, Joan Baptista. Els verbs catalans conjugats. 4a ed. Barcelona: Claret, 1977.

2) Llengua castellana

aa.dd. Diccionario de sinónimos, ideas afines y contrarios. 12a ed. Barcelona: Teide, 1986.

Casares, Julio. Diccionario ideológico de la lengua española. 2a ed., 17a reimpr. Barcelona: Gustavo Gili, 1990.

Corominas, Joan; Pascual, José A. Diccionario crítico etimológico castellano e hispánico. Madrid: Gredos, 1983.

Moliner, María. Diccionario de uso del español. 19a reimpr. Madrid: Gredos, 1994.

Real Academia Española. Diccionario de la lengua española. 21a ed. Madrid: Espasa Calpe, 1992.

Seco, Manuel; Andrés, Olimpia; Ramos, Gabino. Diccionario del español actual. Madrid: Aguilar, 1999.

Varela, Fernando; Kubarta, Hugo. Diccionario fraseológico del español moderno. Madrid: Gredos, 1994.

Xuriguera, J.B. Los verbos conjugados. Barcelona: Claret, 1991.

Diccionaris bilingües

aa.dd. Diccionari castellà-català. Barcelona. Enciclopèdia Catalana: 1985.

aa.dd. Diccionari català-castellà. Barcelona: Enciclopèdia Catalana: 1987.

aa.dd. Diccionari escolar castellà-valencià / valencià-castellà. Alzira: Bromera, 2005.

Abril Español, Joan. Diccionari de frases fetes català-castellà / castellà-català. Barcelona: Edicions 62, 1996.

Albertí, Santiago. Diccionari castellà-català i català-castellà. 11a ed. Barcelona: Albertí editor, 1980. [Amb un "Resum gramatical" d'Enric Hernández-Roig.]

Ballbastre i Ferrer, Josep. Nou recull de modismes i frases fetes català-castellà / castellà-català. 3a ed. Barcelona: Pòrtic, 1982.

Miracle, Josep. Diccionari català-castellà / castellà-català. 3a ed. Barcelona: Poseidon, 1986.

Moll, Francesc de B. Diccionari català-castellà / castellà-català. 7a ed. Palma de Mallorca: Moll, 1989.

Morales, Carme; Torras, Ignasi [et al.]. Diccionari doble català-castellà i castellà-català. Barcelona: Edicions 62, 2003.

Parés i Puntas, Anna. Diccionari de refranys català-castellà / castellà-català. Barcelona: Edicions 62, 1997.

Pascual, Vicent. Diccionari Gregal valencià-castellà / castellà-valencià. València: Gregal, 1987.

Torras, Ignasi. Diccionari manual castellà-català. Barcelona: Edicions 62, 2003.

Bibliografia bàsica

Jordana, C.A. El català i el castellà comparats. Barcelona: Barcino, 1968.

Lacreu, Josep. Manual d'ús de l'estàndard oral. 2a ed. València: Universitat de València, 1992.

Ruaix i Vinyet, Josep. Nou Diccionari auxiliar. Barcelona: Claret, 2011.

Ruaix i Vinyet, Josep. Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui. Moià: J. Ruaix, 1994, vol. I. [Especialment el cap. I, "Interferència del castellà", p. 9-77.]

Bibliografia complementària

Agost, Rosa; Monzó, Esther. Teoria i pràctica de la traducció general espanyol-català. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I, 2001.

Colón, Germán. El español y el catalán, juntos y en contraste. Barcelona: Ariel, 1989.

Farràs, Neus; Garcia, Carme. Morfosintaxi comparada del català i el castellà. Barcelona: Empúries, 1993.

Payrató, Lluís. La interferència lingüística. Comentaris i exemples català-castellà. Barcelona: Curial-Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1985.

Rodríguez-Vida, Susana. Catalán-castellano frente a frente. Barcelona: Inforbook's, 1997.

Soler i Janer, Josep M. Gràcia i desgràcia de les traduccions literals. Barcelona: Claret, 1977.

Torrent, Anna M. La llengua de la publicitat. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1999.

Arimany, Miquel. Gramática práctica del catalán. 6a ed. Barcelona: Miquel Arimany, 1981.

Artells, Eduard. Llenguatge i gramàtica. Barcelona: Barcino, 1969, 2 vols.

Badia i Margarit, Antoni M. "Notes sobre el castellà parlat per catalans". Llengua i cultura als Països Catalans. Barcelona: Edicions 62, 1980, p. 145-153.

Badia i Margarit, Antonio M. Gramática catalana. 3a reimpr. Madrid: Gredos, 1985.

Camps, Oriol. Parlem del català. Barcelona: Empúries, 1994.

- Coromina, Eusebi. El 9 Nou / El 9 TV. Manual de redacció i estil. Vic: Premsa d'Osina, 2008.
- Coromines, Joan. Lleures i converses d'un filòleg. Barcelona: Club editor, 1983.
- Fabra, Pompeu. Converses filològiques. Barcelona: Edhasa, 1983 i 1984.
- Fabra, Pompeu. Gramàtica de la llengua catalana. Barcelona: Aqua, 1982.
- Jané, Albert. Aclariments lingüístics. Barcelona: Barcino, 1973, 3 vols.
- Jané, Albert. El llenguatge. Problemes i aspectes d'avui. Barcelona: Edhasa, 1977-80. 4 vols.
- Mestres, Josep M.; Costa, Joan; Oliva, Mireia; Fité, Ricard. Manual d'estil. La redacció i l'edició de textos. Barcelona: Eumo, 1995.
- Ortega, Rudolf. Tinc un dubte. El petit llibre del català correcte. Barcelona: La Magrana, 2008.
- Sola, Joan; Rigau, Gemma [et al.]. Gramàtica del català contemporani. Barcelona: Empúries, 2002.
- Solà, Joan. Parlem-ne. Converses lingüístiques. Barcelona: Proa, 1998.
- Televisió de Catalunya. Criteris lingüístics sobre traducció i doblatge. Barcelona: Edicions 62, 1997.
- aa.dd. Diccionario de las lenguas de España. Madrid: Ediciones Generales Anaya, 1985. [Especialment, "Apéndice", p. 633-657.]
- Alarcos Llorach, Emilio. Gramàtica de la llengua espanyola. Madrid: Espasa Calpe, 1994.
- Bosque, Ignacio; Demonte, Violeta (dirs.). Gramàtica descriptiva de la llengua espanyola. Madrid: Espasa Calpe, 1999.
- Gómez Torrego, Leonardo. Manual del español correcto. Madrid: Arco/Libros, 1989.
- Martínez de Sousa, José. Dudas y errores del lenguaje. 4a ed. Madrid: Paraninfo, 1987.
- Seco, Manuel. Diccionario de dudas y dificultades de la llengua espanyola. 9a ed. Madrid: Espasa-Calpe, 1986.

Recursos en línia

Castellano

1. Diccionario de la Real Academia Española 22a edición (2012)

<http://www.rae.es/rae.html>

Incluye:

Diccionario panhispánico de dudas. <http://www.rae.es/recursos/diccionarios/dpd>

2. Fundación del español urgente

<http://www.fundeu.es/>

Buscador de dudas

Incluye glosarios

3. Manual de español urgente

http://www.parlament.cat/portal/pls/portal/documentnom?p_nom=Manual_de_Espanol_Urgente_Sobre_lexico.pdf

4. Manual de estilo El País

<http://blogs.elpais.com/files/manual-de-estilo-de-el-pa%C3%ADs.pdf>

5. Manual de Estilo de RTVE

<http://manualdeestilo.rtve.es/>

6. El refranario

<http://www.refranario.com/>

7. CVC El refranero multilingüe

<http://cvc.cervantes.es/lengua/refranero/>

8. Enciclopedia Espasa

<http://espasa.planetasaber.com/default.asp?1441477996>

Català

1. [Optimot \(http://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html\)](http://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html)

Cercador que beu de diverses fonts:

[Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans \(2a edició\)](http://dlc.iec.cat/) (<http://dlc.iec.cat/>)

- És el diccionari normatiu de la llengua catalana.
- **Diccionari català-castellà i Diccionari castellà-català (4a edició) d'Enciclopèdia Catalana**
Són dos diccionaris bilingües, català-castellà i castellà-català, que inclouen lèxic general, fraseologia i noms propis.
- **Fitxes de l'Optimot**
Són fitxes que expliquen de manera didàctica i breu continguts lingüístics (d'ortografia, sintaxi, morfologia, lèxic...) i altres aspectes significatius de la llengua (fraseologia, refranys, toponímia...). L'objectiu d'aquestes fitxes és resoldre dubtes lingüístics freqüents.
- **Verbs conjugats de la [Gramàtica de la llengua catalana](#) de l'Institut d'Estudis Catalans (versió provisional)**
Són els models de conjugació de la Gramàtica de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans (versió provisional), amb les formes generals i les principals variants dialectals, i amb el desenvolupament complet dels temps simples i els compostos.
- **Diccionaris terminològics del [TERMCAT](#)**
Són els diccionaris elaborats pel Centre de Terminologia TERMCAT que recullen lèxic especialitzat de diferents àmbits del coneixement. Les fitxes que contenen termes normalitzats presenten el distintiu "[Neoloteca](#)". Les fitxes que contenen denominacions de l'aplicació informàtica Plats a la carta presenten el distintiu "[Plats a la carta](#)".
- **Col·lecció "[Criteris Lingüístics](#)" de la Direcció General de Política Lingüística**
Són monografies sobre aspectes convencionals de la llengua (majúscules, abreviacions...) i sobre qüestions d'estil (criteris de redacció i de traducció, llenguatge no sexista...): [Criteris de traducció de noms, denominacions i topònims](#), [Criteris de traducció de textos normatius del castellà al català](#), [Abreviacions](#), [Majúscules i minúscules](#)
- **[Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya](#) de la Comissió de Toponímia de Catalunya (2a edició)**
És l'obra que recull els topònims oficials de Catalunya.
- **[Nomenclàtor toponímic de la Catalunya del Nord](#) de l'Institut d'Estudis Catalans**
És l'obra que recull la forma i la pronúncia catalanes dels topònims més significatius de la Catalunya del Nord.

2. [Gran diccionari de la llengua catalana](#) d'**Enciclopèdia Catalana**. Aquest diccionari compta amb informació etimològica, conjugació verbal i moltes entrades de mots tècnics i específics.

3. [Diccionari català-valencià-balear](http://dcvb.iecat.net/) (<http://dcvb.iecat.net/>) d'Antoni Maria Alcover i Francesc de Borja Moll. Diccionari descriptiu de la llengua catalana, que conté informació etimològica, dialectal i modismes.

4. [ÉsAdir](#), portal lingüístic de la CCMA

5. Enciclopèdia catalana. <http://www.enciclopedia.cat/>

6. Lèxic Obert Flexionat <http://ca.oslin.org/>

Diccionari de topònims i gentilicis, Diccionari de manlleus, Diccionari de noms deverbals

7. Diccionari de sinònims de frases fetes

http://ddd.uab.cat/pub/lilibres/2006/89642/Diccionari_sinonims_Espinal_a2006.pdf